

Московчик Олексій

Велика Вітчизняна війна ... У ті страшні роки кожна сім'я пройшла через жах і страждання. Війна несла руйнування і смерть. Нам, правнукам цього героїчного покоління, здається, що війна була дуже давно. Відходять із життя люди, які подарували нам перемогу, тому і цінними є спогади про них.

До нашого великого щастя, ми знаємо про війну лише з кінофільмів, літературних творів та спогадів.

Я хочу розповісти про свого діда та прадіда. Вони обидва воювали, але війна розпорядилася їх життями по-різному. Мій прадід, Московчик Олексій, пішов на фронт, коли йому було двадцять років. Його дружина, моя прабабуся, Московчик Олена, пішла за чоловіком на війну. Вони воювали місяць, а далі всіх відправили до лісу шукати захисту. Там вони збудували собі землянку. Незабаром і у наших лісах розпочалися страшні воєнні дії. У одній із таких битв мій прадід загинув. Прабабусі вдалося пройти усі лихоліття тих страшних років і залишитися живою. За мужність, терплячість і незламність перед ворогом вона була нагороджена медаллю "За відвагу". Померла прабабуся Олена 7 червня 2000 року.

Мій дідусь Вишневський Кирило Романович також був на війні разом із своєю сестрою Сеслюк Ольгою Романівною . У самому розпалі війни до землянки Ольги Романівни увірвалися члени ОУН(Б) і розстріляли її чоловіка ,

а її поранили в руку, яку згодом лікарі пропонували ампутувати, але вона відмовилася. Дідуся також поранили, він деякий час лежав у Київському госпіталі. І дідусь, і його сестра були нагороджені медалями "За славу" та "За відвагу".

Дідусь помер у 2012 році, а його сестра ще жива.

Мої прадіди - герої-фронтовики. Я пишаюся ними! Вони, як і багато інших відважних людей, виконували дуже важливу місію - захищали Батьківщину від німецько-фашистських загарбників, і ціною свого життя наближали Велику Перемогу і довгоочікуваний мир.

Матеріал підготувала Швайко Євгенія

Анатоліївна